

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra I Sverrig

Citation: Andersen, H. C.: "I Sverrig", i Andersen, H. C.: *I Sverrig*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 160. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaisverrigval-shoot-idm140454473012656/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: I Sverrig

udforskningen af verdensrummet peger mod Guds ufattelige størrelse, således fører den stigende erkendelse i tidens perspektiv mod det guddommelige lys, den højeste af alle lyskilder. Den religiøse hymne eller fanfare, hvori hele bogen klinger ud, græber tilbage til dens centralstykke, prædikenen om en forening af videnskab og tro; og foreningspunktet udgjorde odelighedsiden.

Uden direkte at nævnes på ny er denne altså også her til stede. Som en kalifornisk guldkræ har vi set den bogte sig gennem kapitlerne, snart kun anet under overfladen, snart dybt begravet under skepsis og depression, snart skinnende klar i dagen. Den er værkets røde eller gyldne tråd, for hvis skyld det måske overhovedet blev skrevet og i hvert fald atter og atter blev omskrevet. Det midterstillede orgelstykke om troen og videnskaben betød den endelige klaring af dette fundamentale punkt; de linjer han skrev herom til Ørsted under afslutningen: »Vorherre kan godt tale, at han sees gennem den Forstand, han selv gav os ...» gentog han næsten ordret til sin kloge veninde Henriette Wulff fem år senere, da han planlagde sin store livsanskuelsesroman »At være eller ikke være».¹¹ Adskillige af synspunkterne derfra er foregrebet i *I Sverrig*, så at vi med en vis set kan sige at han drog ud for at opleve det fremmede og derved vandt indsigt i sig selv.

Modtagelse

Bogens usædvanlige form bevirkede at anmeldelser var forbeholdne. *Flyveposten* 23/5 1851 savner oplysninger om landets politiske, merkantile og agrikulturelle forhold, og *Kjøbenhavnsposten* 20/6 finder at sagn og historisk stof tynger fremstillingen, og at eventyrstilen virker tættende; det norske tidsskrift *Idun* for juli 1851 ser det hele som flygtige arabesker i Andersens maner og sukker forgivevis efter en Drabe Virkelighed i dette Fantasiens uoverskuelige Hav. Man havde kort sagt forventet en solid turistfører, og nærmere i denne retning blev da også de følgende rejseskildringer fra Spanien og Portugal. Derimod hører Sverrigsbogen til den subjektive eller symbolske rejsegenre, indvarslet

160